

ادامه از صفحه اول

جفا به آب در برنامه ششم توسعه

برای نمونه، براساس بنده ح ماده ۴۵ لایحه برنامه ششم توسعه، دولت مکلف به «برداشت و انتقال آب از دریاچه‌های بسته به‌ویژه خزر، تالاب‌ها و سایر زیستگاه‌های حساس کشور و انتقال آب بین‌حوضه‌ای داخلی جدید» شده است. اما سوآلی که در این زمینه مطرح است، آن است که با توجه به مشکلات و تنش‌های متعدد آبی و زیست‌محیطی پیش‌آمده برای بسیاری از منابع آبی کشور به‌ویژه دریاچه‌های بسته، تالاب‌ها و زیستگاه‌های حساس کشور، الزام و تکلیف دولت به برداشت و انتقال آب از این منابع، چه توجیه علمی و منطقی‌ای دارد. بدون شک، این مسئله در تعارض با سیاست‌های کلی «محیط زیست» ابلاغی آبان ۱۳۹۴ از سوی مقام معظم رهبری است. این در حالی است که بند شش این سیاست‌های کلی «... بر حفاظت، احیا، بهسازی و توسعه منابع طبیعی تجدیدپذیر (مانند دریا، دریاچه، رودخانه، مخزن سدها، تالاب، آبخوان زیرزمینی، جنگل، خاک، مرتع و تنوع زیستی به‌ویژه حیات وحش) و اعمال محدودیت قانونمند در بهره‌برداری از این منابع متناسب با توان اکولوژیک (ظرفیت قابل تحمل و توان بازسازی) آنها بر اساس معیارها و شاخص‌های پایداری، مدیریت اکوسیستم‌های حساس و ارزشمند» تاکید جدی می‌کند. علاوه بر این، تاکید ویژه این بند از لایحه، بر برداشت و انتقال آب از دریاچه‌های بسته به ویژه دریای خزر سؤالات و ابهاماتی جدی را دربرابر این پروژه ایجاد می‌کند که چرا یک پروژه که انتقادات بسیار جدی از منظر حقوقی، اقتصادی، هیدروپلیتیکی و زیست‌محیطی بر آن وارد است، تا این حد مورد تاکید لایحه برنامه ششم توسعه قرار گرفته است. کنوانسیون حفاظت از تالاب‌های دارای اهمیت بین‌المللی، موسوم به «کنوانسیون رامسر» به عنوان تنها معاهده زیست‌محیطی پایه‌گذاری‌شده در ایران و قدیمی‌ترین قرارداد بین‌المللی جهانی با تاکید بر حفاظت و استفاده پایدار از طبیعت و تالاب‌های بین‌المللی با موضوع «حفاظت از تنوع زیستی» طبق سیستم طبقه‌بندی کنوانسیون رامسر، ۴۲ نوع طبق تالابی شناخته‌شده در جهان وجود دارد که غیر از تورب‌زارها، بقیه انواع تالابی در ایران یافت می‌شود. در میان تالاب‌های ایران، بیش از ۸۴ تالاب دارای اهمیت بین‌المللی شناسایی شده است که تا پایان سال ۱۳۹۴، ۳۵ تالاب در قالب ۲۵ عنوان در فهرست رامسر به ثبت رسیده است. از میان این سیاست‌های تالابی، شش مورد «فهرست مونترو» با فهرست تالاب‌های در معرض خطر رامسر (فهرست قرمز رامسر) وارد شده‌اند که شامل مرداب انزلی، هامون پوزک، هامون صابری، هامون هیرمند، دریاچه نیرِزی، تالاب کمجان، تالاب شادگان، دریاچه‌های شورگل و یادگارلو می‌شود. ایران در حال‌حاضر در رتبه ۲۳ در میان کشورهای است که بیشترین سایت تالابی را در فهرست رامسر به ثبت رسانده‌اند و از طرفی نیز از جمله کشورهایی است که بیشترین تعداد تالاب‌های در معرض خطر را دارد. از این‌رو، تکلیف و الزام دولت به برداشت و انتقال منابع آب از تالاب‌ها می‌تواند شرایط پرتنش و بحرانی این منابع طبیعی بسیار ارزشمند را بغرنج‌تر و کشور را در این مسئله دچار مشکلات جدی‌تر کند. در پایان تاکید می‌شود هرچند بعد از الزام و تکلیف دولت در این ماده‌لایحه، عبارات کلیشه‌ای و همیشگی «پس از ارزیابی اثرات زیست‌محیطی، و همچنین نیازهای مبدأ و حقایع زیست‌محیطی و اعمال روش‌های مدیریتی منابع آب و افزایش بهره‌وری ...» قید شده اما تجارب متعدد اجراشده در داخل کشور بارها اثبات کرده این عبارات فقط روی کاغذ باقی خواهند ماند.

استقلال صندوق‌ها، قربانی تصمیمات سیاسی نشود

بنابراین روشن است که تصمیمات سیاسی برای حوزه‌های حساس اجتماعی و نحوه برخورد با مسائل این حوزه، نه‌تنها راه به جایی نمی‌برد، بلکه اساسا ما را از اهداف بلندپایمان دور می‌کند. هر همین رو، این الزام احساس می‌شود که دولت یا نمایندگان مجلس به عواقب چنین تصمیماتی که صندوق‌ها و حوزه تأمین اجتماعی بارها تجربه عواقب آن را داشته‌اند، توجه داشته باشند و فارغ از ملاحظات سیاسی و جناحی از منظر بحران‌زادبون این تصمیمات برای عرصه‌های اجتماعی و اقتصادی، تصمیمات منطقی‌تر و عقلانه‌تری بگیرند؛ چراکه تصمیمات اشتباه‌زده و یک‌سویه، منجر به آسیب‌های جبران‌ناشدنی برای صندوق‌های تأمین اجتماعی می‌شود و به این شأنیه رسمیت می‌دهد که می‌خواهیم صندوقی دارای استقلال ماهوی را دولتی کنیم. قطعا اگر کل این صندوق‌ها نیز دولتی شوند، کیفیت خدماتی که دولت به بیمه‌شدگان و بازنشستگان ارائه خواهد داد، تنزل عمیقی خواهد کرد. این نکته تأمل‌برانگیزی است که با توجه به گستردگی مشکلات مالی و مسائل روزمره‌ای که نهاد دولت با آن دست‌وپنجه نرم می‌کند، تصمیمی نخواهد بود منابع حداقلی صندوق‌ها نیز آسیب ببینند، بلکه من بر این باورم که آسیب‌های جبران‌ناپذیری متوجه صندوق‌ها، منابع و صاحبان آن خواهد شد. ضمن اینکه هیچ‌کسی نیز مسئولیت چنین پیشامدهایی را برعهده نمی‌گیرد. متأسفانه نظام پایش و نظارت و حسابرسی در کشور ما بسیار ضعیف و اغلب تابع ملاحظات سیاسی است.

ادامه در صفحه ۷

شرق: برق شادی در چشم و التهاب سودی جدید، جنب‌وجوشی در راسته ارزفروشان تهران انداخته بود. هرچه دیروز تالار حافظ و بازار طلای کشور آرام و در سکون بود، بازار از تهران پرهیجان و پرتل‌تهاب. برق شادی در چشم «ارزفروشان» فردوسی و سبزه‌میدان و صرافان بازار و مغازه‌ها دیده می‌شد. التهابی که بازار ارز کشور تجربه می‌کرد پُر بی‌راه هم نبود؛ هرچه باشد، دلار باز هم وارد کانال چهارهزارتومانی شد. هرچند تا پایان روز، چندبار قیمت این ارز آمریکایی تا سه‌هزار و ۹۹۵ تومان پایین آمد، اما حدود ساعت هفت عصر، بر بهای چهارهزار تومان ثابت شده بود. خبرنگار «شرق» دیروز به بازارهای طلا، ارز و سرمایه تهران سر زد تا از زبان خود بازاری‌ها بشنود که چه بر آنها می‌گذرد؛ همان‌هایی که برخی‌شان خوشحال از سود لحظه‌ای دیگران نارکن. برخی خوشحال از سود لحظه‌ای که می‌بردند و برخی بی‌آنکه نوری در آینده ببینند، روزهای پیش‌رو را هم مانند امروز و دیروز می‌دیدند. کارشناسان می‌گویند جهش یابیزی ۵۰۰ تومانی قیمت دلار دلایل بنیادی زیادی دارد؛ «تقویت شاخص جهانی دلار»، «تورم انباشته» سال‌های گذشته، «تقاضای احتیاطی» پس از ترامپ، «تقاضای ارز مسافرتی» که هر سال با نزدیکی به ژانویه رخ می‌دهد، «تقاضای ارز واردکننده‌ها» با توجه به نزدیکی به نوروز و «کاهش درآمدهای نفتی دولت»، (مربوط به سال‌های گذشته)، مردانی که از شوق سود بیشتر، سرمای هوا را فراموش کرده‌اند و با همه وجود فریاد می‌زنند، اما کاری به حرف‌های کارشناسی ندارند. برخی دلشان پُر است. اینجا سبزه‌میدان است؛ از بازار سربوشیده (۱۵ خرداد) که بیرون بیایی و سمت چپ را بگیری و کمی پیاده بروی، دلارفروشان را می‌بینی. همه‌شان مرد هستند؛ چه خریدارها و چه فروشنده‌ها. همه داد می‌زنند، فریاد می‌زنند. اگر ندانی که دلار و سکه خریدوفروش می‌کنند، هوا برت می‌دارد که دعوایی بزرگ، این مردان را به جان هم انداخته است. چندنفری برای خودشان گعده گرفته‌اند. هرکدام روی یک سسکو ایستاده‌اند و فریاد می‌زنند؛ مردمی پایین، زیر پایشان جمع شده‌اند و همه با هم هوار می‌کشند. برایشان عجیب است که یک زن میان‌شان ایستاده است. یکی از فروشنده‌ها را از پله پایین می‌کشم و می‌پرسم: «چه خبر است؟ این‌همه هیاهو که چه؟ می‌گوید: «فکر می‌کنید کم است؟ از موقعی که برجام شده، همه‌چیز خیلی راکد است. شما ناراحتید که کسب ما هم رونق گرفته؟» می‌گویم: «نه! اما به نظران چرا دلار گران شد؟» می‌گوید: «در ایران هیچ چیز از پیش روشن نیست. خیلی وقت‌ها، قیمت‌ها بی‌دلیل و ناگهانی بالا و پایین می‌رود. شاید

اصلا معلوم نشود چرا این اتفاق افتاد. شاید یکی از اصلی‌ها با دست‌کاری خاصی قیمت‌ها را تغییر می‌دهد؛ شاید هم هیچ‌وقت معلوم نشود ماجرا چه بوده». چشم‌هایش برقی می‌زند و می‌خندد: «خانم! اینجا مهم نیست؛ مهم این است که حس من که چندسالی است شغلم این است، می‌گوید این دلار گران‌تر هم خواهد شد؛ شما هم جای این حرف‌ها برو اگر پولی داری بیاور و دلار ببر». فروشنده دیگری از سر کنجکاو نزدیک شده، حرف را می‌گیرد: «قیمت‌ها بالا رفته و مردم که مدتی طولانی است پول‌هایشان را خرج خاصی نکرده‌اند، خب، می‌آیند و دلار می‌خرند دیگر. همین امروز من چند نفر را دیدم که پولشان را از بانک درآوردند؛ خب؛ اینجا امروز دلار می‌خرند؛

چند روز بعد گران‌تر می‌فروشند و دوباره پول بیشترشده‌شان را می‌برند و در بانک می‌خوابانند».

وعده آقای رئیس کل دود شد

هرچند همین دو هفته پیش رئیس کل بانک مرکزی دست‌به‌دامن پتروشیمی‌ها شده بود تا بازار تنظیم شود. او وعده داده بود به‌زودی و در سه ماه پایانی سال دلار ارزان می‌شود. روز نخست از سه ماهه آخر

اقتصاد

دلار به بیش از ۴۰۰۰ تومان رسید

التهاب در بازار

سال، اما دلار گران شد.موج نخست گرانی دلار، رئیس جمهوری‌شدن دونالد ترامپ بود. نه‌تنها در ایران که در همه بورس‌های جهانی نرخ برابری دلار برابر سیدی از ارزشا رشد کرد. تقویت این ارز آمریکایی و ریزش بورس‌های دیگر، بازار ارز ایران را هم درنوردید.موج دوم، پس از ترامپ و هم‌زمان با رفتن لایحه بودجه سال ۱۳۹۶ به مجلس بود. در این لایحه، قیمت دلار مبادله‌ای با دولتی سه‌هزارو ۳۰۰ تومان، یعنی ۳۰۰ تومان گران‌تر از امسال در نظر گرفته شده است؛ دیگر آنکه، در لایحه جدید، رقم بودجه عمرانی با ۶۲ هزار میلیارد تومان، حدود ۹ درصد نسبت به امسال رشد کرده است؛ این یعنی نیاز دولت به منابع بیشتر خواهد شد و دلار بیشتری

ارز	قیمت(میلین)	تغییر
دلار آمریکا	۴۰۳۰۰	۶۷+
یورو	۴۲۶۸	۳۰+
پوند	۴۹۴۸	۲۴+
درهم	۱۱۲۳	۱۵+

طلو سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱۰۲۵۰۰۰۰	۵۰۰۰+
طرح جدید	۱۰۱۴۸۰۰۰۰	۸۰۰۰+
نیم	۶۰۳۰۰۰	۴۰۰۰+
ربع	۳۲۱۰۰۰۰	۳۰۰۰+
گرمی	۱۹۷۰۰۰۰	-
گرم ۱۸ عیار	۱۱۲۰۹۴۱	۵۳۰+
اونس (دلار)	۱۱۳۴۳	۶۰+

دولت برای التیام افکار عمومی ملتبه از حقوق‌های نجومی وارد عمل شد

ایرانیان در انتظار «کد» دوم

از آن طریق استخوان لای زخم گذاشت، درحالی‌که باید معضل را حل کرد.این اقتصاددان تصریح کرد: اقداماتی از این‌دست فقط دامن‌زدن به بوروکراسی اداری و افزودن بر دیوان‌سالاری است که مثل بختک به جان دستگاه‌های دولتی، شبه‌دولتی و عمومی ما افتاده است.

به گفته او، این اقدام در نوع خود ستودنی است، اما مشکلی را حل نمی‌کند. در کشور اولویت‌ها و پیش‌نیازهای مهم‌تری داریم که اگر به آنها پاسخ ندهیم، چنین اقداماتی از اساس ناکارا خواهد بود. قوانین متعارض، خلا قانونی، دیوان‌سالاری گسترده اداری و... مسائلی هستند که باید پیش از این‌گونه مسائل برای حل آنها اقدام کرد تا کارایی کافی برای اجرای این اقدامات فراهم شود.نظربند درباره وضعیت استخدامی کشور تصریح می‌کند: دستگاه‌های دولتی، شبه‌دولتی و عمومی بسیار زیادی در کشور داریم که هرکدام تابع یک قانون و مقررات حقوقی و استخدامی هستند. حتی در وزارتخانه‌ها هم دو کارمند هم‌سطح حقوق‌های یکسان ندارند. این گسیختگی در سیستم پرداخت کشور باید سامان پیدا کند نه اینکه بوروکراسی دیگری بر آن افزوده شود. درحقیقت باید مقررات و قوانین را در این زمینه جمع‌بند کنند.

او با اشاره به‌کارگیری کد معاملاتی در بازار سرمایه، می‌گوید: مگر کد معاملاتی مشکلی را در سیستم حل کرد؟ از زمانی‌که به هرکس‌پوکاری کد معاملاتی دادند، راه‌های سبیم پرداخت کشور با دو برابر و فساد اداری بیشتر شد. با وجود این‌همه بوروکراسی، نظام اداری و اجرایی بگیرد گیج می‌شود و نمی‌تواند بین قوانین و مقررات تصمیم درستی بگیرد و به‌نوعی محاصره می‌شود.این اقتصاددان تاکید می‌کند: این اقدامات نوعی جوزدگی است. چرا سال گذشته چنین کاری نکردند؟ مگر ماجرای حقوق‌های متعارف مربوط به دیروز و امروز بوده است؟ مشکلی است که سال‌ها سیستم پرداخت کشور با آن درگیر بوده است. این نوع تصمیم‌ها، سوارشدن بر موج است و کاری که بر اساس هیجان و در پی التیام افکار عمومی انجام شود، اقدامی ریشه‌ای نیست و مشکلی را حل نمی‌کند. این اقدامات فقط در زمانی جواب‌گو خواهد بود که بسترهای آن فراهم باشد.

بسته سیاستی لازم‌است و نه تک‌سیاست

وچید شقاقی‌شهری، دیگر اقتصاددان در این رابطه به «شرق» می‌گوید: برای شفافیت پرداخت‌ها به کارمندان دولت، نیاز به بسته

مانند اینها گرایش ویژه‌ای دارند. بازارهایی مانند دلار و طلا، با توان جذب سرمایه‌های کوچک همواره محبوب هستند؛ مردم هم با توان کسب آسنان درآمد، همواره به اینها اعتماد می‌کنند. تلنگری کوچک می‌تواند اینها را ملتهب کند. هرچند شیوه مدیریت دولتی این‌س بازارها هم نقش مؤثری در این پدیده دارد. این‌روژها برعه حساسی برای کابینه است؛ سال پایانی دولت یازدهم و نزدیک‌شدن به انتخابات، حساسیت تغییر لحظه‌ای نرخ این ارز را دوجندان کرده است. ماه‌های گذشته دولت مدام از یکسان‌سازی نرخ ارز دم زده و آن را یکی از اهداف مشخصش برشمرده است. حالا چند ماه مانده به انتخابات ریاست‌جمهوری، دوباره قیمت دلار در وضعیت قرمز قرار گرفته است.

پتروشیمی‌ها حرف‌شنوی نداشته‌اند

معاون سابق ارزی بانک مرکزی در این زمینه به «شرق» توضیح می‌دهد: به گمان من بیشتر تقاضای این روزها، مربوط به سفته‌بازی است؛ بخشی از آن مربوط به تقاضای احتیاطی واردکننده‌های کالاهای واسطه‌ای و مواد اولیه است و بخش دیگری هم مربوط به ارجاع کالاهای موجود در اتاق مبادلات به بازار. سیدکمال سیدعلی ادامه می‌دهد: مسئله دیگری که می‌توان به آن اشاره کرد، فروش ارز حاصل از نفت است. به گمان من زمانی که فعالان بازار حس می‌کنند قیمت ارز بالا می‌رود از فروش آن اجتناب می‌کنند تا قیمت بالاتر برود. او با اشاره به جلسه رئیس کل بانک مرکزی با صادرکننده‌های بزرگ پتروشیمی ادامه می‌دهد: به‌هرحال سخنان آقای سیف، دستوری نیست که مطمئن باشیم اجرا می‌شود؛ گفته‌های او بیش از هرچه، ارشادی و توصیه‌ای است. برای همین هم پتروشیمی‌ها حرف‌شنوی خاصی از او نداشتند. احتمالا آنها با نداشتن ارزش‌شان توان آن را دارند که قیمت‌ها را در بازار بالا بکشند. سیدعلی می‌گوید: به گمان من اکنون تنها راه برای بهبود وضعیت ارز ایران، این است که دولت ترامپ هرچه سریع‌تر مواضعش را دربارہ ایران اعلام کند. تا آن زمان باید منتظر باشیم؛ چراکه پس از ترامپ نوعی تقاضای توری و احتیاطی در بازار ارز ایران شکل گرفته است. تا زمانی که سیاست‌های ترامپ در قبال ایران اعلام نشود، این بی‌ثباتی ادامه خواهد داشت؛ چراکه برخی به دلیل نگرانی از قیمت ارز همواره برای خرید اقدام می‌کنند. او تاکید می‌کند نکته‌ای که نباید نادیده گرفته شود این است که نرخ برابری دلار با ارزهای دیگر در دو تا سه سال گذشته حدود ۱۲ درصد رشد کرده است. این افزایش می‌تواند در مقاطع حساس، خودش را در بازار ارز ایران نشان دهد.

خبر

ایران و مالزی برای مطالعه ۲ میدان نفتی تفاهنامه امضا کردند

● **ایرنا:** تفاه‌نامه همکاری مطالعاتی شرکت ملی نفت ایران و پتروناس مالزی برای مطالعه دو میدان نفتی آزادگان جنوبی و چشمه‌خوش در غرب کشور امضا شد. به گزارش خبرنگار اقتصادی ایرنا، «غلامرضا منوچهری» معاون مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران و «انور طیب» مدیر بلندیای پتروناس، این تفاه‌نامه را عصر چهارشنبه امضا کردند. تاکنون تفاه‌نامه‌های مطالعاتی گوناگونی با شرکت‌های نفتی بین‌المللی برای مطالعه میدان‌های نفتی و گازی کشور امضا شده است که این تفاه‌نامه‌ها به معنای واگذاری قطعی این میدان‌ها نیست و قرار است در نهایت مناقشه‌های بین‌المللی برای تعیین پیمانکاران این پروژه‌ها برگزار شود.

میدان آزادگان جنوبی

آزادگان جنوبی بزرگ‌ترین میدان نفتی ایران به شمار می‌رود که با کشور عراق مشترک است.

قرار بود شرکت ملی نفت پتی (سی‌ان‌پی‌سی) مرحله نخست توسعه این میدان را انجام دهد اما به دلیل تأخیر چندساله و ناتوانی در اجرای طرح، این شرکت چینی پس از اولنیماتوم وزارت نفت از آزادگان جنوبی اخراج شد. البته این شرکت همچنان توسعه میدان آزادگان شمالی را عدهده‌است و حتی در نظر دارد مرحله دوم آزادگان شمالی را در اختیار بگیرد. پس از اخراج چینی‌ها از این میدان، توسعه آزادگان جنوبی برعهده شرکت‌های ایرانی قرار گرفت. هرچند پس از واگذاری این میدان به شرکت‌های ایرانی، توسعه این میدان شتابان گرفت اما به دلیل فناوری پایین، میزان برداشت نفت از آزادگان جنوبی نزدیک به شش درصد است. وزارت نفت پیش‌تر اعلام کرد میدان آزادگان جنوبی، جزء نخستین میدان‌هایی است که برای آن، مناقصه بین‌المللی برگزار می‌شود. پیش از این، وزارت نفت با شماری از شرکت‌های بین‌المللی برای توسعه این میدان نفتی موافقت‌نامه و تفاه‌نامه‌هایی امضا کرده بود. بر این اساس، ایران و شرکت انگلیسی- و هلندی شل، هفدهم آذرماه برای مطالعه سه میدان نفتی و گازی مانند آزادگان تفاه‌نامه نفتی در تهران امضا کردند.

میدان چشمه‌خوش

میدان نفتی چشمه‌خوش در منطقه دشت‌عباس استان ایلام، در فاصله ۵۲کیلومتری از جنوب شهرستان دهلران و ۷۰کیلومتری غرب شهرستان اندیمشک قرار دارد. ظرفیت تولید نفت خام میدان چشمه‌خوش به‌طور میانگین ۱۸ هزار بشکه در روز است. بیش از این شرکت ملی نفت ایران و شرکت گازپروم نفت روسیه، بیست‌وسوم آذرمه تفاه‌نامه مطالعه دو میدان نفتی چنگوله و چشمه‌خوش در غرب کشور را امضا کردند.

برای نخستین‌بار:

صدور یک میلیون بشکه میعانات گازی پارس جنوبی به اروپا

● **ایرنا:** شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی که بیش از ۱۸میلیون و ۲ هزار بشکه افزایش تولید میعانات گازی را از آغاز اسمال تاکنون ثبت کرده است، برای نخستین‌بار محموله یک‌میلیون‌بشکه‌ای را به کشورهای اروپایی صادر کرد. مدیرعامل شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی گفت: یک میلیون بشکه میعانات گازی پالایشگاه‌های این مجتمع برای نخستین‌بار به کشورهای اروپایی صادر شده است. «مسعود حسنی» افزود: این محموله پس از بارگیری در کشتی به کشورهای اروپایی صادر شده است. وی یادآوری کرد: از آغاز اسمالت تا پایان آبان، در مجموع بیش از ۱۲۵میلیون بشکه میعانات گازی در این مجتمع تولید شده است. حسنی گفت: تولید میعانات گازی در پالایشگاه‌های مجتمع از آغاز اسمالت تاکنون نسبت به مدت مشابه پارسال، بیش از ۱۸میلیون و ۲۰۰هزار بشکه افزایش یافته است. مدیرعامل شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی افزود: پالایشگاه چهارم با بیشترین سهم تولید، تولید روزانه ۱۲۰ هزار بشکه میعانات گازی را در میان پالایشگاه‌های این مجتمع بزرگ گازی، به خود اختصاص داده است. وی ادامه داد: از آغاز اسمالت تاکنون بیش از ۹۸ میلیون بشکه میعانات گازی به کشورهای آسیایی صادر شد. به گفته وی، در همین مدت پتروشیمی برزویه، بیش از ۲۴ میلیون بشکه میعانات گازی تولیدشده در این مجتمع را به خود اختصاص داد.

شرکت‌های دانمارکی در حال افتتاح دفتر در تهران هستند

● **ايلنا:** هارولد هاردستون گفت: ایران و دانمارک می‌توانند همکاری‌های خوبی در زمینه انرژی‌های نو و تجدیدپذیر و حوزه آب داشته باشند. رئیس اتحادیه شرکت‌های انرژی دانمارک درباره حضور شرکت‌های فعال در حوزه انرژی این کشور در ایران اظهار کرد: هدف اصلی ما آشنایی شرکت‌های دو کشور است. ما در این صنعت از تکنولوژی بالایی برخوردار هستیم و تمایل داریم این امکانات را به‌ویژه در حوزه ایمنی، نرم‌افزار و استخراج به شرکت‌های ایرانی ارائه دهیم. هارولد هاردستون ادامه داد: توانایی شرکت‌های دانمارکی در این حوزه‌ها بالاست و از صنایع بالادستی نفت تا تولیدات پتروشیمی، ما به دنبال همکاری با شرکت‌های ایرانی هستیم؛ ضمن آنکه شرکت‌های کوچک دانمارکی که به صورت تخصصی در زمینه گاز فعالیت می‌کنند، نیز به ایران آمده‌اند و به دنبال بررسی راه‌های همکاری هستند.